

Fredag 25/10-2019

Hip Hip Hurra i dag er det Helle's 60 års fødselsdag. Men det er også rejsedag. Så efter morgenmaden går turen mod lufthavnen.

Vores taxachauffør er sgu lidt svagelig. Så han beder om hjælp til at løfte kufferterne op. Så her må jeg gamle mand hjælpe til, selv om de kun vejer små 30 kg stykket ☺

Vi har en godt 4 timers flyvetur til Perth foran os, men får 3 timer ind på tidsforskelskontoen når vi lander. Og flyveturen går lige så fint, vi sidder godt og der er god service om bord.

Det går også nemt med at komme ind til hotellet, men kvarteret er lidt spooky. Der ligger 2 "voksen" biografer lige ved siden af og Helle blev med det samme spurgt af en om hun ikke gav en smøg.

Da vi gik ned for at få en lille en, kom der en australier og spurgte om han måtte sidde ved vores bord, fordi han ikke kunne lide at spise alene.

Det er jo lidt svært at sige nej og han var vel også OK. Men han talte utrolig meget og ville også gerne give hånd hele tiden. Og som mange andre anede han overhovedet ikke hvor Danmark lå, før vi sagde København. Så var han pludselig med.

Nå, han var uskadelig nok og han tilbød også en drink, som vi dog pænt takkede nej til.

For at fejre Helle's fødselsdag, havde vi bestilt bord på Australiens bedste restaurant ifølge Trip Advisor – ja, sågar den bedste i South Pacific.

Så os i pænt tøj traskede den kilometer ned til Friends, som restauranten hedder. Jeg havde hjemme fra skrevet, at vi gerne ville fejre Helle's 60 års dag her.

At Helle så på undervejs på vores rejse havde gjort opmærksom på at det ikke skulle fortælles, var lidt sent når jeg havde skrevet det.

Og det var en pæn restaurant. Bløde læderstole og jeg skal komme efter dig.

Vi bestilte en suveræn god rødvin – Wolf Blass Black Label fra 1998. Creme de la creme ☺

Helle bestilte en skaldyrssuppe, som ikke var noget at råbe hurra for – som Helle sagde, det smagte som kartoffelsuppe med fisk i og jeg skulle prøve den famøse Abelone. Det smagte godt nok, men ikke noget jeg bliver afhængig af.

Til hovedret fik vi begge sprødt svinebryst. Meget som pulled pork i konsistens, men med sprød svær.

Ind i mellem var der små appetizers fra køkkenet. Meget diskret blev der sagt tillykke til Helle og til kaffen, kom de med en flot tallerken hvor der var skrevet "Happy birthday" med chokolade og med 2 profiteroles oven på.

Da vi gik, fik Helle en blomst og endnu et tillykke.

Men alt i alt var middagen lidt en skuffelse – også fordi vi skulle vente rigtig længe på maden. Men vinen var en af de bedste vi har fået på turen.

Lørdag 26/10-2019

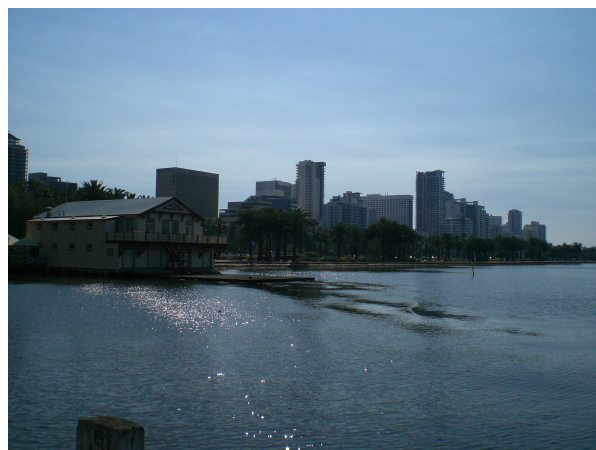
Det var sgu lidt sært at vågne op ved siden af en kvinde, som er på vej til 70. Nå, hun ligner nu sig selv og har hun en rynke i røven, er det nok den smukkeste der findes.

Dagen i dag står på river cruise med vinsmagning ned og op af Swan River. Den hedder således på grund af de sorte svaner, som hollænderne – der var de første i Perth – aldrig havde set før.

Vi bor på Barrack Street og på vejen ned kom vi lige forbi dette skilt. Tror nu ikke Obama har en finger med i spillet.

Der var frokost inkluderet i turen og som altid stod der gourmet lunch i programmet. Men vi ved godt det kun er en almindelig sandwich.

(Udsigt fra molerne i Perth)

(Fuglene sidder klar hvis vi skulle tabe noget)

(Vores cruisebåd med plads til omkring 80-90, men vi var nok 50)

Turen gik i et mere end roligt tempo og vi så nogle fede hytter der lå næsten ud til floden. Vi fik fortalt at disse huse næsten alle sammen tilhørte familier med relation til mineindustrien.

Man har gravet masser af guld fra midten af 1800 tallet og det kan man se på husene.

(Lejlighederne har også en fed udsigt til floden)

Efter kaffe og muffin, var der vinsmagning om bord med 2 hvide og 2 røde vine. Hertil blev der serveret et ostebræt med 2 oste og salami, samt kiks. Virkeligt lækkert.

Turen fortsatte i samme tempo frem til Sandalford Wine Estate. Sandalford er etableret i 1840(1837) og var i samme families eje frem til først i 1990'erne, hvor en ny familie købte og overtog stedet.

De lader ikke italienerne meget efter, stedet oser af cash. Vi får en rundtur og får forklaret hvordan de laver primært hvide og røde vine. Men de driver også restaurant virksomhed på stedet og afholder diverse arrangementer, herunder bryllup, fødselsdag, konference, mm.

Rundturen slutter med vinsmagning af 3 hvidvine, 1 rosévin og 2 rødvine. Så var bunden lige som lagt.

Området omkring Margaret River – som Swan River er en del af – står kun for 3% af den samlede vinproduktion i Australien. Men de står for 20% af produktionen af Premium vine i Australien. Så de kan godt lave vin, skal jeg hilse at sige.

Efter vinsmagningen er der frokost i det samme lokale og vi har på forhånd bestilt hvad vi ville have. Hertil kan vi så vælge et glas vin fra de 6 der var i vinsmagningen.

Vi vælger hver vores hvidvin – chardonnay og semilion – også selv om jeg ikke er den store hvidvinsdrikker. Men menuen står på røget laks og derefter kylling. Så hvidvin passer bedst.

Se her blev vi så snydt. Det var faktisk gourmetmad. Laksen var ikke Østersø, men den var rigtig god og den var ikke opdrættet! Kyllingen var super juicy og mør – rigtig lækker. Så alt i alt et måltid vi ikke havde forventet.

Vi faldt hurtigt i snak med en irsk pige og hendes kæreste der var australier fra Brisbane. De havde mødt hinanden i Berlin og var der efter flyttet sammen i Irland. Efter 7 år var de nu flyttet til Perth. Han var mest til øl og hun drak ikke meget, selv om hun var fra Irland.

Der var også et par piger fra New Zealand der boede i Perth, hvor af den ene var gift med en hollænder. Vores snak gik lystigt og det generede tilsyneladende en dame fra et svensk selskab på en 10-12 stykker. Men hvad, hun skulle selv blive god igen.

Jeg vil tro det sikkert lød som når vores madklub sidder i hallen og kagler og har det skide skægt.

Selv om Helle og jeg ikke var enige om hvilke vine vi foretrak, smagte vi en Cabernet Merlot i deres butik, som vi begge gerne ville have mere af. Så vi købte en flaske med hjem til hotellet til senere brug i aften og måske i morgen aften.

Turen med båden hjem var sat til ca. 2 timer og efter en halv time åbnede den fri bar med de 4 vine vi havde smagt på udturen.

Så tju-hej hvor det gik. Den sidste halve times tid underholdt 2 af pigerne fra båden på skift med populære sange. Kun en af de sure svenskere sang med på Abba's Mama Mia. Men skulle ellers tro det var deres hjemmebane.

Der var ikke den store lyst til aftenmad, så det blev kun til en burger og en cola i stueetagen på hotellet.

Søndag 27/10-2019

Endnu en gang var det tidligt op, for vi skal på hvaltur.

Skibet går fra Fremantle, som ligger ca. 40 min. kørsel fra Perth. Vi bestilte en taxa og fik en chauffør der talte rice & curry english.

Det skal på ingen måde opfattes nedsættende, men vi havde utroligt svært ved at forstå ham. Og han kunne heller ikke finde hvor vi skulle hen, så vi blev sat af et forkert sted og måtte mere eller mindre gætte os til hvor vi skulle hen.

Vi fandt dog stedet til sidst og det var ikke særligt godt markeret/skiltet, så der var måske en årsag til det var svært at finde.

Nå vi kom endelig om bord og havde troet, at man kunne få lidt at spise om bord. Vi havde skippet morgenmaden for at komme rettidigt i den tro at den snupede vi på båden.

Men det eneste spiselige var kiks med sukker på. Det fylder ikke meget i maven.

Nå, men af sted kom vi i en super hurtig katamaran, som gik op til 30 knob eller godt 50 km/t.

Jeg ved ikke hvad det er med vores sejlture, men vi skal åbenbart sejle med nogen der bliver søsyge. De voksne kunne nogen lunde kontrollere det, men de stakkels børn kunne ikke.

Så personalet om bord havde rigeligt at se til.

Det var lidt småt med at se hvaler i begyndelsen, men hen mod slutningen af turen kom de op af vandet. Her var der 2-3 pukkelhvaler, som gerne ville op og se hvad vi var for nogen starutter.

Så turen blev omkring 1 time forlænget, så vi kunne nyde synet.

Det er svært at tage billeder, for du skal være klar når de kommer op. Så på mine billeder skal man vide at der rent faktisk er en hval. Så jeg har lånt dem den prof. Fotograf tog.

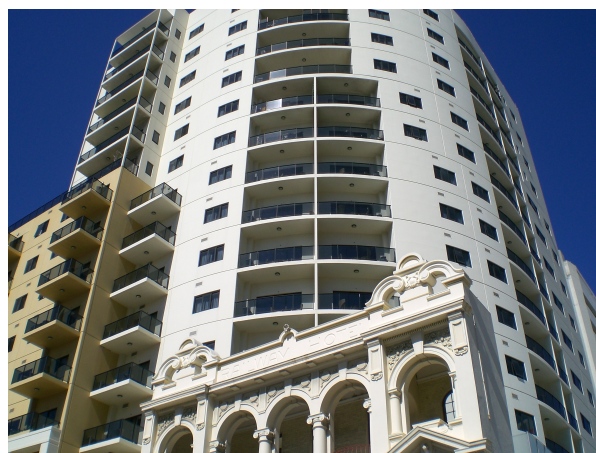

Farten blev sat op da vi sejlede hjem mod Fremantle, så der lå næsten flere søsyge ude på bagdækket end vi var passagerer inden for.

Med fast land under fødderne igen, gik jagten ind på en restaurant hvor vi kunne få noget at spise. Men søndag kl.13 i en turist by og frokost er ikke en god combo.

Vi fandt dog et udendørs sted, hvor man kunne få fisk og skaldyr. Det virkede lidt cafeteria-agtigt, men det smagte OK og der var rigeligt. Og prisen var mere end rimelig. 90 kr. for en halv hummer med salat. Anne Sofie ville have elsket det.

Vi måtte op i byen for at få en taxa og var heldige at få en, som lige havde sat en kunde af. Han var nu sød nok og spurgte meget interesseret ind til Europa og i særdeleshed Danmark. Han var fra Pakistan, så I kan selv regne ud hvordan det gik med at forstå hans engelske ☺

(Her bor vi)

Til aftensmad havde jeg fundet en italiensk restaurant – Santini – som lå lige rundt om hjørnet i et fint hotel. Vi havde aldrig fundet den normalt, da den lå på anden sal inde i hotellet.

Det er så godt med fine restauranter i Australien. Dress code er meget afslappet og der render folk rundt i sandaler og korte bukser.

Nå, vi skal jo spare et sted. Så vi bestilte bare en T-bone til deling. Tjeneren fortalte, at der mindst gik 45 min. før den var klar.

Og jeg må sige, at han holdt ord. Havde vi ikke fået det at vide på forhånd, var vi gået. Det tog 1 time og et kvarter. Så ventetiden måtte vi slå ihjel med en Marchesi Antinori Chianti Classico

Riserva fra 2015. Det var min. til en trediedel af den pris, vi skulle have betalt i Danmark.

Da maden endelig kom, var kødet mørt som smør. Vi blev tilbudt 6 forskellige dip til bøffen, bl.a. 2 med sennep og 1 med peberrod.

Selv om de var gode, var de alt for stærke i smagen efter min mening og overdøvede den fine kødsmag. Så dem droppede vi mere eller mindre. Og vi måtte desværre også droppe næsten halvdelen af kødet. Vi er blevet for gamle til at køre 1 kg ind.

Så vi skippede desserten og trillede bare hjem på hotellet. I morgen er det rejsedag, men der er ro på for vi flyver først kl.14.